

FOLKETINGSTIDENDE A

FOLKETINGET

Lovforslag nr. L 166

Folketinget 2016-17

Fremsat den 23. marts 2017 af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Landdistriktsfonden

(Mulighed for at undtage støtteordninger med standardomkostninger fra tilbudslovens regler)

§ 1

I lov om Landdistriktsfonden, jf. lovbekendtgørelse nr. 18 af 4. januar 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 2 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at lov om indhentning af tilbud på visse offentlige og offentligt støttede kontrakter ikke finder anvendelse for private udbydere af bygge- og anlægsarbejder, som modtager offentlig støtte efter denne lov, i det omfang størrelsen af den offentlige støtte er fastsat på baggrund af standardomkostninger.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2017 og gælder for projektstøtteordninger, der etableres efter lovens ikrafttræden, samt ordninger, der er etableret før lovens ikrafttræden med hensyn til sager, hvor der ikke er indgivet anmodning om slutudbetaling.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet
 - 4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
 - 4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
 - 4.2.1. Løbende administrative lettelser årligt
 - 4.2.1.1 Ansøgning om tilsagn
 - 4.2.1.2 Opfordringskrivelse
 - 4.2.1.3 Udbetalingsanmodning
 - 4.3. Samlet overblik
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Miljø- og Fødevareministeriet (Landbrugs- og Fiskeristyrelsen) har siden efteråret 2014 arbejdet for at indføre standardomkostninger på projektstøtteordninger, der er etableret i medfør af lov om Landdistriktsfonden, jf. lovebekendtgørelse nr. 18 af 4. januar 2017 (herefter Landdistriktsfondsløven), og som medfinansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.

Muligheden for at anvende standardomkostninger blev indført i den tidligere programperiode for Landdistriktsprogrammet (2007-2013) på baggrund af et ønske fra medlemsstaternes side om et mere simpelt og gennemsigtigt system. Siden har Den Europæiske Revisionsret anbefalet, at medlemsstaterne i højere grad gør brug af metoden i den nye programperiode (2014-2020), da erfaringerne viser, at fejlra-terne er langt mindre, samt at den administrative byrde mindskes.

Anvendelse af standardomkostninger indebærer, at størrelsen af tilskud i de enkelte sager ikke fastsættes med udgangspunkt i faktisk afholdte udgifter, men efter et forud fastsat bestemt beløb for den pågældende type af indkøb m.v.

Miljø- og Fødevareministeriet forventer, at indførelse af standardomkostninger på ministeriets støtteordninger vil gi-

ve væsentlige kortere sagsbehandlingstider og væsentlige administrative lettelser for erhvervet og Landbrugs- og Fiskeristyrelsen. De foreløbige erfaringer viser, at sagsbehandlingstiden i forbindelse med ansøgninger om udbetalinger kan forkortes med ca. 75 pct.

Brugen af standardomkostninger er imidlertid ikke forenelig med bestemmelserne i lov om indhentning af tilbud på visse offentlige og offentligt støttede kontrakter, jf. lovebekendtgørelse nr. 1410 af 7. december 2007 med senere ændringer (herefter tilbudsloven).

Det foreslås derfor, at miljø- og fødevareministeren får mulighed for at undtage støtteordninger fra tilbudslovens regler i det omfang, at støtten er fastsat på baggrund af standardomkostninger.

Forslaget vil alene have praktisk betydning for offentligt støttede private bygge- og anlægsarbejder, som i dag er de eneste private indkøb, der er omfattet af tilbudsloven.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Efter tilbudslovens § 1, stk. 2, nr. 2, gælder loven for private udbydere, når de udbyder bygge- og anlægsopgaver, der modtager offentlig støtte. Bestemmelsen omfatter kun

den konkrete opgave, hvortil der ydes støtte, men gælder for denne opgave uanset kontraktens værdi.

Tilbudsloven bestemmer, at for bygge- og anlægskontrakter med en værdi op til og med 300.000 kr. eksklusiv moms, kan tilbudsindhentning ske ved underhåndsbud fra én enkelt tilbudsgiver.

Hvis kontraktværdien ligger mellem 300.000 kr. og 3 mio. kr. eksklusiv moms, kan tilbudsindhentning ske ved underhåndsbud fra mindst to tilbudsgivere og højst 3. Hvis ordregiver ønsker at indhente et 4. bud, skal dette komme fra en tilbudsgiver, der ikke kommer fra lokalområdet.

Kontrakter, som har en værdi mellem 3 mio. kr. og den gældende tærskelværdi for bygge- og anlægskontrakter i udbudsloven, jf. lov nr. 1564 af 15. december 2015, (ca. 38 mio. kr.), skal udbydes efter reglerne om begrænset eller offentlig licitation i tilbudsloven. Dette gælder dog efter bekendtgørelse nr. 817 af 23. august 2005 om visse udbyderes anvendelse af underhåndsbud efter lov om indhentning af tilbud i bygge- og anlægssektoren ikke for bygge- og anlægsarbejder, der får tilsagn om offentlig støtte, og der kan for disse kontraktters vedkommende indhentes underhåndsbud.

Ved en kontraktværdi over den gældende tærskelværdi for bygge- og anlægskontrakter skal opgaven udbydes efter reglerne i udbudsloven.

Det er alene den offentlige støtte, der er årsagen til, at tilbudsloven gælder i projektstøttesagerne. Loven omfatter således som udgangspunkt ikke private indkøb. Privates køb af varer og tjenesteydelser skal dermed ikke konkurrenceudsættes.

Efter art. 48 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse, EU-Tidende 2014, nr. L 227, s. 69–124, skal den administrative kontrol i konkrete sager om støtte fra en række EU-fonde omfatte kontrol af omkostningernes rimelighed, f.eks. ved sammenligning af to tilbud.

Ansøgninger om projektstøtte er todelt. Landbrugs- og Fiskeristyrelsen skal først efter ansøgning give tilsagn om, at der kan udbetaltes støtte til et projekt. Tilsagnet er en økonomisk ramme for den forventede støtte. Landbrugs- og Fiskeristyrelsen skal dernæst, når projektet er gennemført, efter ansøgning træffe afgørelse om, hvad der faktisk kan udbetales i støtte inden for rammerne af tilsagnet.

For ansøgere om f.eks. projektstøtte efter landbrugsstøtteordningerne omfattet af tilbudsloven indebærer disse regler samlet, at de pågældende først – for at opnå tilsagn om støtte – skal indhente to tilbud, der dokumenterer omkostningernes rimelighed, og dernæst – for at få støtten udbetalt – skal have udbudt opgaven efter tilbudslovens regler.

Landbrugs- og Fiskeristyrelsen fører i de enkelte sager kontrol med, at ansøgere har overholdt disse regler. Styrelsen skal i forbindelse med kontrollen bl.a. i relation til til-

budslovens regler påse, om der er tale om et bygge- og anlægsarbejde eller varekøb, om et udbud er udtryk for kunstig opdeling, og om projektet er udvidet, uden at udvidelsen har været i udbud. Styrelsen skal endvidere føre kontrol med alle bilag, der knytter sig til fastlæggelsen af rimelige priser og ansøgerens faktiske udgifter.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 347, (herefter forordning 1303/2013) indeholder en række fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

Efter art. 67, stk. 1, i forordning 1303/2013, kan medlemsstaterne yde tilskud i form af bl.a. refusion af faktisk afholdte og betalte støtteberettigede udgifter og standardsatser for enhedsomkostninger.

Anvendelse af standardsatser for enhedsomkostninger (standardomkostninger) indebærer, at støtten gives på baggrund af et forud fastsat bestemt beløb for den pågældende type af indkøb m.v. Størrelsen af beløbet fastlægges på grundlag af forudgående undersøgelser af markedsprisen for indkøbet.

Samtidig fremgår det af art. 67, stk. 4, i forordningen 1303/2013, at standardomkostninger ikke kan anvendes, hvis ”en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, gennemføres udelukkende gennem offentlige indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser”.

Kommissionen har i brev af 13. april 2016 til Landbrugs- og Fiskeristyrelsen oplyst, at standardomkostninger ikke kan anvendes i sager, hvor der ifølge national lovgivning er krav om at følge reglerne om offentligt indkøb. Kommissionen har anført, at anmodningen om flere tilbud vil være overflødig, hvis der anvendes standardomkostninger, da de beløb, der skal betales, vil være kendt i forvejen. Kommissionen har samtidig accepteret, at ordninger, hvor der i 2016 anvendes standardomkostninger, kan køre videre.

2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljø- og Fødevarerministeriet finder det væsentligt, at EU-reglernes muligheder for at forenkle og effektivere sagsbehandlingen i – de ofte meget komplicerede – tilskudssager kan udnyttes.

Implementeringen af standardomkostninger vil som nævnt indebære, at størrelsen af støtten ikke fastsættes med udgangspunkt i faktisk afholdte udgifter, men efter et forud fastsat bestemt beløb for den pågældende type af indkøb m.v. Der bliver således med standardomkostninger gjort op med størrelsen af den offentlige støtte.

Tilbudslovens regler om underhåndsbud har til formål at fastsætte størrelsen af den offentlige støtte, og det er derfor

Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse, at disse regler ikke tjener noget formål i relation til den offentlige støtte, når der anvendes standardomkostninger, da de beløb, der skal betales, vil være kendt i forvejen.

Som det fremgår ovenfor af afsnit 2.1. er tilbudslovens regler i dag til hinder for, at mulighederne for at forenkle EU-støtteordningerne ved anvendelse af standardomkostninger kan udnyttes, da standardomkostninger ikke kan anvendes i sager, hvor der ifølge national lovgivning er krav om at følge reglerne om offentlige indkøb.

Anvendelse af standardomkostninger kan give væsentlige effektiviseringsgevinster for støtteansøgere, der ikke længe skal indhente og opbevare dokumentation for, at størrelsen af støtten er rimelig og afspejler ansøgerens faktiske udgifter til projektet. Anvendelse af standardomkostninger kan endvidere give væsentlige effektiviseringsgevinster for Landbrugs- og Fiskeristyrelsens administration af ordningerne, herunder særligt i relation til bilagskontrol.

Anvendelse af standardomkostninger vil sikre en højere grad af transparens og mere ensartet sagsbehandling til glæde for erhvervet.

Det foreslås derfor, jf. § 1, nr. 1, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at tilbudslovens regler ikke skal gælde for sager, hvor private udfører bygge- og anlægsopgaver, som modtager offentlig støtte, og hvor den offentlige støtte bygger på standardomkostninger.

Miljø- og Fødevareministeriet har lagt vægt på, at EU-Kommissionen har opsat en række metodemæssige krav til medlemsstater, der anvender standardomkostninger. Disse indebærer bl.a., at metoden til beregning af standardomkostninger skal være rimelig, dvs. virkelighedsnær og ensartet på tværs af ansøgninger. Endvidere skal metoden være retfærdig, dvs. indebære ligebehandling af ansøgere, og kontrollerbar, dvs. at der skal foreligge dokumentation for metodebeskrivelse, datagrundlag samt beregningen af standardomkostningen. Endeligt skal det være muligt at konkludere, om ansøger har gennemført projektet (krav til dokumentation for udbetaling).

Standardomkostninger skal beregnes ud fra valide data, der baserer sig på ét eller flere af følgende kriterier: Historiske data, markedsundersøgelser og samarbejde med eksterne eksperter. Oftest vil den endelige beregning tage udgangspunkt i flere af de ovennævnte kriterier for at sikre, at det tilvejebragte datagrundlag er så omfattende som muligt, og at de endelige standardomkostninger afspejler markedsprisen. Endelig er det et krav, at de endelige fastsatte standardomkostninger verificeres af et uafhængigt organ.

Standardomkostninger kan først bringes til anvendelse, når det metodiske grundlag samt de anvendte data er godkendt af EU-Kommissionen.

Miljø- og Fødevareministeriet finder derfor, at anvendelse af standardomkostninger på en betryggende måde varetager samme hensyn som tilbudsloven; at sikre en rimelig størrelse af den offentlige støtte i forhold til markedsprisen på den støtteberettigede investering.

I nogle tilfælde kan offentlige myndigheder søge om EU-støtte på samme måde som private. Det kan f.eks. være støtte til naturgenopretningsprojekter. Da offentlige indkøb er i kerneområdet af lovens anvendelsesområde, foreslås det imidlertid, at undtagelsen alene omfatter private.

Forslaget berører ikke reglerne om udbud i tilbudsloven, da disse arbejder er omfattet af forbuddet mod at anvende standardomkostninger i art. 67, stk. 4, i forordning 1303/2013. Udbudsloven skal således fortsat altid følges ved offentligt støttede arbejder over de i tilbudslovens fastsatte tærskelværdier.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2017. Det er dog hensigten at anvende den foreslåede bemyndigelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, således, at undtagelsen fra tilbudslovens regler også vil omfatte de støtteordninger med standardomkostninger, hvor der er åbnet for ansøgning om støtte før lovens ikrafttræden, og hvor der ikke er indgivet anmodning om slutudbetaling til Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, jf. lovforslagets § 2, stk. 2.

Miljø- og Fødevareministeriet påtænker aktuelt at anvende bemyndigelsen på de fire ordninger med standardomkostninger, der forventes at åbne i 2017 og 2018 (modernisering af kvægstalde, miljøteknologi, Natura 2000 og minivådorråder).

Miljø- og Fødevareministeriet forventer endvidere at anvende bemyndigelsen på de ordninger med standardomkostninger, der er åbnet i 2016. Det drejer sig om modernisering af slagtesvinestalde, jf. bekendtgørelse nr. 417 af 12. maj 2016 om tilskud til modernisering af slagtesvinestalde, modernisering af farestalde, jf. bekendtgørelse nr. 1261 af 28. oktober 2016 om tilskud til etablering af løsdrift i farestalde, læhegn, jf. bekendtgørelse nr. 149 af 24. februar 2016 om tilskud til landskabs- og biotopforbedrende beplantninger, og Natura 2000 – rydning for forberedelse til græsning, jf. bekendtgørelse nr. 525 af 24. maj 2016 om tilskud til Natura 2000-projekter om rydning af tilgroede arealer og om forberedelse til afgræsning.

Ansøgere omfattet af sidstnævnte ordninger, der endnu ikke har indhentet tilbud efter tilbudslovens bestemmelser, vil hermed opnå en betydelig administrativ lettelse. Endvidere vil Landbrugs- og Fiskeristyrelsen generelt ikke føre kontrol med, om tilbudslovens regler er overholdt med hensyn til disse ordninger i det omfang, der ikke er modtaget ansøgning om slutudbetaling.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget indebærer ikke i sig selv økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner. I forbindelse med udnyttelsen af den foreslåede bemyndigelse forventes dog positive administrative konsekvenser for staten i form af væsentlige lettelser af sagsbehandlingen i Landbrugs- og Fiskeristyrelsen. På de ordninger, hvor der anvendes standardomkostninger, vil komplekse og ressourcerekrævende vurderinger af omkostningers rimelighed og forholdet til tilbudslovens regler blive afløst af prædefinere-

de priser, ligesom kravene til dokumentation vil blive reduceret betydeligt.

Alene i relation til tilbudslovens regler skal Landbrugs- og Fiskeristyrelsen i dag bl.a. påse, om der er tale om et bygge- og anlægsarbejde eller varekøb, om et udbud er udtryk for kunstig opdeling, om projektet er udvidet, uden at udvidelsen har været i udbud, samt, hvis lovens regler ikke er overholdt, hvilken sanktion den manglende overholdelse skal mødes med.

De foreløbige erfaringer på baggrund af de ordninger, hvor der i 2016 er indført standardomkostninger, tyder på, at sagsbehandlingstiden i forbindelse med ansøgninger om udbetalinger kan reduceres med ca. 75 pct.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen direkte økonomiske effekter for erhvervslivet.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af de administrative konsekvenser af lovforslaget.

TER vurderer, at forslaget samlet vil medføre administrative lettelse på over 4 mio. kr. årligt. Derfor er der foretaget en Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder (AMVAB) for at kvantificere lettelserne nærmere.

Lovforslaget vurderes på den baggrund at medføre løbende administrative lettelse for en række private bygge- og anlægsarbejder i landbruget på ca. 15 mio. kr. årligt.

4.2.1. Løbende administrative lettelse årligt

4.2.1.1 Ansøgning om tilsagn

De administrative lettelse består i, at der i forbindelse med ansøgning om tilsagn til de omfattede ordninger fremover ikke skal medsendes et udspecificeret budget med beskrivelse og forklaring af alle udgiftsposter i projektet. Ligeledes skal der ikke medsendes to direkte sammenlignelige tilbud som bevis for betaling af markedspris indeholdende detaljerede oplysninger om leverandøren, det leverede, priser, forklaring af sammenlignelighed mv. Derudover skal der fremover ikke medsendes forklaring på indhentning af kun ét tilbud, såfremt der kun er én udbyder/leverandør, ligesom der ikke længere skal vedlægges dokumentation for, at vedkommende er eneforhandler af en bestemt teknologi. De samlede lettelse forbundet med ansøgning om tilsagn beløber sig til ca. 6,4 mio. kr. årligt.

4.2.1.2. Opfordringsskrivelse

De administrative lettelse består i, at der fremover ikke skal sendes en skriftlig opfordringsskrivelse til tilbudsgivere

om at afgive tilbud indeholdende kontraktoplysninger, frist for modtagelse af tilbud eller anmodning om deltagelse, adresse for modtagelsen af tilbud eller anmodning om deltagelse, kriterier for tildeling af opgaven og tekniske dokumenter. Derudover består de administrative lettelse i, at der fremover ikke skal indhentes nye tilbud i forbindelse med indsendelse af projektændring til Landbrugs- og Fiskeristyrelsen. De samlede lettelse forbundet med opfordringsskrivelsen beløber sig til ca. 3,7 mio. kr. årligt.

4.2.1.3. Udbetalingsanmodning

De administrative lettelse består i, at der i forbindelse med indsendelse af udbetalingsanmodningen ikke længere skal medsendes dokumentation for afholdte udgifter over 50.000 kr. ved faktura eller kvittering samt kopi af opfordringsskrivelsen og tilbud. De administrative lettelse forbundet med udbetalingsanmodningen beløber sig til ca. 4,6 mio. kr. årligt.

4.3. Samlet overblik

De samlede administrative lettelse baseret på ovennævnte ændringer ses i nedenstående tabel.

Løbende administrative byrder og lettelse for virksomhederne	Mio. kr. årligt
Ansøgning om tilsagn	ca. - 6,4
Opfordringsskrivelse	ca. - 3,7
Udbetalingsanmodning	ca. - 4,6
I alt	ca. - 14,7

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Efter art. 67, stk. 1, i forordning 1303/2013, kan medlemsstaterne anvende forskellige muligheder for prisfastsættelse i forbindelse med de af forordningen omfattede støtteordninger. Forordningen indeholder fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

En af mulighederne er anvendelsen af standardsatser for enhedsomkostninger.

Det fremgår af art. 67, stk. 4, i forordningen 1303/2013, at standardomkostninger ikke kan anvendes, hvis ”en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, gennemføres udelukkende gennem offentlige indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser”.

Det vil derfor ikke være muligt at anvende standardomkostninger i sager, der er omfattet af EU-udbudsregler. Disse bestemmelser findes i dag i den danske udbudslov.

Lovforslaget rejser ikke i sig selv spørgsmål om statsstøtte. Der stilles i relation til statsstøtte visse krav til selve etablering af ordninger med standardomkostninger, som Landbrugs- og Fiskeristyrelsen iagttager i forbindelse med etableringen af ordningerne. Således skal den metode, der ligger til grund for beregningen af standardomkostninger sikre, at kun visse støtteberettigede typer af omkostninger dækkes, og at standardomkostninger i rimelig grad afspejler de faktiske udgifter.

Standardomkostninger kan først bringes til anvendelse, når det metodiske grundlag samt de anvendte data er godkendt af EU-Kommissionen. I Danmark er metoden udviklet af Ernest og Young og valideret af Københavns Universitet.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 1. februar 2017 til den 1. marts 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfanget)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfanget)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget indebærer ikke i sig selv administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner. I forbindelse med udnyttelsen af den foreslåede bemyndigelse forventes dog positive konsekvenser for staten i form af væsentlige lettelser i Landbrugs- og Fiskeristyrelsens administration af tilskudssager, med en forventet reduktion af sagsbehandlingstiden i udbetalingssager med op til ca. 75 pct.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget indebærer ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet. I forbindelse med udnyttelsen af den foreslåede bemyndigelse forventes dog positive konsekvenser i form af væsentlige lettelser for er-	Ingen

Advokatsamfundet, Brancheudvalget for Frø, Bæredygtigt Landbrug, Copenhagen Business School, Institut for Finansiering, Danmarks Biavlerforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Landboudom, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Erhverv, Dansk Gartneri, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening, Danske Biavlernes Landsforening, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Regioner, Danske Svineproducenter, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Datatilsynet, Det Økologiske Fødevareråd, DI Fødevarer, Dyrenes Beskyttelse, Finansrådet, Foreningen af Vandværker i Danmark, Friluftsrådet, FSR - Danske Revisorer, Fødevareforbundet NNF, Håndværksrådet, KL, Københavns Universitet, Køddbranchens Fællesråd, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen Danske Forsamlingshuse, Mejeriforeningen, Natur og Samfund, Plantning og Landskab, Realkreditrådet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Danske Erhvervsbiavlere, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Skovdyrkerne, Syddansk Universitet, Center for Landdistriktsforskning, Verdens Naturfonden, SEGES, Økologisk Landsforening, Øresund Food Network, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

	hvervet i forbindelse med ansøgninger om støtte. Alene med hensyn til fire ordninger, der forventes at åbne i 2017 og 2018 vil der være besparelser for erhvervet på 60 mio. kr. i årene 2017-2020.	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget vil inden for miljø- og fødevareministerens område give mulighed for at anvende standardomkostninger på støtteordninger omfattet af forordning 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ansøgere om projektstøtte til bygge- og anlægsarbejder skal i dag indhente tilbud efter tilbudslovens bestemmelser. Tilbudslovens regler er i dag til hinder for, at mulighederne for at forenkle EU-støtteordningerne ved anvendelse af standardomkostninger kan udnyttes, da standardomkostninger ikke kan anvendes i sager, hvor der ifølge national lovgivning er krav om at følge reglerne om offentlige indkøb.

Forslaget i § 1, nr. 1, indebærer, at miljø- og fødevareministeren som noget nyt i Landdistriktsfondslovens § 2, stk. 4, bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at udbydere af bygge- og anlægsarbejder, som modtager offentlig støtte efter lov om Landdistriktsfonden, kan undtages fra tilbudslovens regler i det omfang, størrelsen af den offentlige støtte bygger på standardomkostninger.

Bestemmelsen omfatter standardomkostninger fastsat med hjemmel i forordning 1303/2013, art. 67, stk. 1.

Hvis en støtteordning er sammensat på en måde, så der kan ydes støtte både i form af standardpriser for enhedsomkostninger og refusion af faktiske udgifter, er det alene den del, der omfatter standardomkostninger, der er undtaget fra lovens regler. Det fremgår af de enkelte støttebekendtgørelser, for hvilke investeringer der er beregnet standardomkostninger.

Der vil som udgangspunkt være tale om, at støtten er finansieret af EU-midler, men dette er ikke afgørende for anvendelsen af bestemmelsen. Således kan også ordninger

med national medfinansiering undtages fra tilbudslovens bestemmelser i det omfang, at støtten bygger på standardomkostninger.

Bestemmelsen gælder for ”bygge- og anlægsarbejder”. Dette udtryk skal forstås på samme måde som det tilsvarende udtryk i tilbudslovens § 1, stk. 2, nr. 2, som igen stammer fra EU’s udbudsdirektiver.

Sondringen mellem bygge- og anlægsarbejder og varekøb kan i nogle tilfælde give anledning til vanskeligheder. Der lægges ved vurderingen af, om der i konkrete sager er tale om et bygge- og anlægsarbejde eller et varekøb, afgørende vægt på, hvad der må antages at være kontraktens hovedformål.

Sondringen vil for investeringer omfattet af standardomkostninger, hvor bemyndigelsen er udnyttet, ikke længere have praktisk betydning. Privates varekøb er i forvejen ikke omfattet af tilbudslovens regler, og det vil derfor med hensyn til disse investeringer ikke have betydning for ansøgningen om støtte, om der er tale om bygge- anlægsopgaver eller varekøb.

Bestemmelsen omfatter alene udbydere, der i dag er omfattet af tilbudslovens § 1, stk. 2, nr. 2, om andre (ikke offentlige) udbydere. Statslige, regionale og lokale myndigheder og offentligretlige organer omfattet af tilbudslovens § 1, stk. 2, nr. 1, skal således fortsat gå frem efter tilbudslovens regler, selvom de modtager støtte bygget på standardomkostninger.

I sager, hvor ansøgning indgives af private og offentlige partnerskaber, skal tilbudslovens regler som udgangspunkt følges, medmindre det er klart, at indkøb af ydelser hos underentreprenører alene forstås af private.

Arbejder, der er omfattet af udbudsloven, er ikke omfattet af bestemmelsen. Udbudsloven omfatter – med hensyn til private indkøb – bygge- og anlægsarbejder med en værdi på over godt 38 mio. kr., når det offentlige yder et tilskud på mere end 50% af kontraktens værdi.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Miljø- og fødevareministeren kan anvende den foreslåede bemyndigelse i lovforslaget § 1, nr. 1, på projektstøtteordninger, der etableres efter lovens ikrafttræden.

Bemyndigelsen kan endvidere anvendes på ordninger med standardomkostninger, der er etableret før lovens ikrafttræden, med hensyn til sager, hvor der på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke er indgivet anmodning om slutudbetaling. Undtagelsen fra tilbudslovens regler kan herunder omfatte

sager, hvor der er søgt om rateudbetaling, men endnu ikke slutudbetaling.

Ansøgere omfattet af disse ordninger, der endnu ikke har indhentet tilbud efter tilbudslovens bestemmelser, kan hermed opnå en betydelig administrativ lettelse. Endvidere vil Landbrugs- og Fiskeristyrelsen generelt ikke føre kontrol med, om tilbudslovens regler er overholdt med hensyn til disse ordninger.

Til § 3

Det fremgår af Landdistriktfondslovens § 14, at loven ikke gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lovforslagets § 3 indebærer, at nærværende lovforslag på tilsvarende vis ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Bilag**Lovforslaget sammenholdt med gældende lov***Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om Landdistriktsfonden, jf. lovbekendtgørelse nr. 18 af 4. januar 2017, foretages følgende ændring:

§ 2. ---*Stk. 2-3 ---*

1. I § 2 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at lov om indhentning af tilbud på visse offentlige og offentligt støttede kontrakter ikke finder anvendelse for private udbydere af bygge- og anlægsarbejder, som modtager offentlig støtte efter denne lov, i det omfang størrelsen af den offentlige støtte er fastsat på baggrund af standardomkostninger.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2017 og gælder for projektstøtteordninger, der etableres efter lovens ikrafttræden, samt ordninger, der er etableret før lovens ikrafttræden med hensyn til sager, hvor der ikke er indgivet anmodning om slutudbetaling.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.